

Lenvik kommune
Postboks 602
9306 FINNSNES

Klage på avslag på begjæring om innsyn i søkerliste på stilling som næringssjef i Lenvik kommune

Vi viser til klage over avslag på begjæring om innsyn i søkerliste på stilling som næringssjef i Lenvik kommune, fremsatt av Folkebladet ved redaktør Steinulf Henriksen i e-post av 23.02.2015. Klagen ble underinstansbehandlet av Lenvik kommune 03.03.2015. Fylkesmannen mottok klagesaken fra kommunen 25.03.2015.

Fylkesmannen tar klagen fra Folkebladet til følge, og opphever Lenvik kommunes vedtak om å unnta fem søkere fra offentlig søkerliste.

Lenvik kommune har i ettertid gitt klager innsyn i hvem som har søkt på stillingen, og trenger således ikke å ta saken opp til ny behandling.

I det følgende vil vi begrunne vår avgjørelse nærmere.

Sakens bakgrunn

Lenvik kommune utlyste stilling som næringssjef med søknadsfrist 12.02.2015. Innen søknadsfristen var det innkommet syv søknader til stillingen. Fem av søkerne ba om å bli unntatt fra oppføring på den offentlige søkerlisten, hvilket ble innvilget for samtlige.

Kort tid etter søknadsfristens utløp ba Folkebladet i en muntlig henvendelse til Lenvik kommune om innsyn i fullstendig søkerliste. Dette ble avslått muntlig. Avslaget ble påklaget i e-post av 23.02.2015 til Lenvik kommune fra Folkebladet ved redaktør Steinulf Henriksen.

Lenvik kommune opprettholdt avslaget om innsyn i søkerlisten i et svarbrev til Folkebladet, datert 03.03.2015. Fylkesmannen, som er rett klageinstans jf. offentleglova § 32, var kun satt som kopimottaker av kommunens svar på klagen. Saken ble dermed på dette tidspunktet ikke formelt oversendt klageinstansen for endelig behandling. Fylkesmannen har imidlertid heller ikke registrert å ha mottatt kopien av brevet fra Lenvik kommune. Fylkesmannen ble først gjort kjent med klagen da Folkebladet 10.03.2015 oversendte den til Fylkesmannen.

I brev av 13.03.2014 etterlyste Fylkesmannen behandlingen av klagesaken fra kommunen. Vi ba om at saken med dokumenter ble tilrettelagt og oversendt klageinstansen snarest i tråd med forvaltningsloven § 33. Fylkesmannen ba herunder om fullstendig søkerliste med de begrunnelser og vurderinger som er gjort for å unnta hver enkelt av de fem søkerne fra offentlighet. Det ble satt en endelig frist for oversendelse til 20.03.2015.

18.03.2015 ble det offentlig kjent hvem som er tilsatt i den aktuelle stillingen.

Saken ble først oversendt fra Lenvik kommune til Fylkesmannen 24.03.2015, og mottatt her 25.03.2015. Kommunen opplyste i oversendelsen at klager også fikk tilsendt kopi av brevet med vedleggene, som bl.a. inneholder navn på samtlige søkere. Klager har således fått tilgang på de etterspurte opplysningene etter at stillingen er besatt, og ingen av søkerne kan etter dette lengre anses å være unntatt fra offentlig søkerliste.

Det fulgte ikke med egen søkerliste i saken. Det legges således til grunn at det ikke er utarbeidet et særskilt dokument som utgjør søkerlisten, slik kommunen er pålagt i henhold til offentleglova § 25 annet ledd. Det fremgår imidlertid av de dokumenter som er vedlagt at det var følgende søkere til stillingen som næringssjef, nummerert på samme måte som i kommunens oversendte saksdokumenter:

1. Bjørn Dahlberg
2. Ulv Holmer Røsok
3. Jan Harald Jansen (ba om unntak fra offentlig søkerliste)
4. Monika Amundsen (ba om unntak fra offentlig søkerliste)
5. Bjørn Fredriksen (ba om unntak fra offentlig søkerliste)
6. Lars Johan Johansen (ba om unntak fra offentlig søkerliste)
7. Elin Byberg (ba om unntak fra offentlig søkerliste)

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen er klageinstans for de avgjørelser kommunen treffer etter offentleglova, jf. offl. § 32 første ledd, tredje punktum. Klagen er fremsatt innen klagefristen i forvaltningsloven § 29, og tas til behandling.

Om betydningen av at stillingen er besatt og at kommunen har gitt klager innsyn i ettertid

Klagen behandles selv om stillingen er besatt før Fylkesmannen har fått klagen til behandling. Det vises til Sivilombudsmannens uttalelse i sak 2007/1748:

Det forhold at tilsettingssaken er avsluttet, kan ikke begrense fylkesmannens plikt til å foreta en selvstendig klagebehandling og prøve kommunens vedtak fullt ut. Det vises i denne sammenheng til det jeg har uttalt i ombudsmannssak 2004/3100 (Somb-2005-9):

«Klageretten etter lovens § 9 over et avslag på en begjæring om meroffentlighet vil ofte bli illusorisk dersom søknadsfristens utløp skal være avgjørende for muligheten til en reell overprøving av meroffentlighetsvurderingen. ... Tilsvarende vil gjelde dersom tidspunktet for tilsetting avskjærer reell overprøving. Jeg kan ikke se at det er grunnlag for å hevde at lovgiveren har forutsatt en slik begrensning i klageinstansens kompetanse.»

Lenvik kommune opplyser ved oversendelse av saken til Fylkesmannen at de også sender kopi av dokumentene til Folkebladet. Kommunen har således gitt klager innsyn *etter* at stillingen er besatt.

Fylkesmannen mener kommunen med dette ikke har omgjort sitt tidligere vedtak, selv om klager nå er gitt innsyn. Det vises til at vedtaket ble opprettholdt overfor klager i svar på klage datert 03.03.2015, og at kommunen i sin oversendelse til Fylkesmannen av 24.03.2014 står fast ved den vurdering som ble gjort på tidspunktet da innsynsbegjæringen og klagen ble fremsatt. Årsaken til at kommunen nå gir klager innsyn i dokumentene er at kommunen mener enkelte av de grunner som lå til grunn for beslutningen om å unnta søkere fra offentlighet har falt bort, blant annet ved at den aktuelle stillingen nå er besatt. Fylkesmannen vil derfor vurdere om kommunens beslutning om å unnta søkerne fra oppføring på offentlig søkerliste var rettmessig på det tidspunktet klager ble nektet innsyn.

Når det gjelder offentliggjøring av navn på søkere som i søknadsprosessen har fått innvilget unntak fra offentlighet, er det slik at søkere alltid løper en risiko for at deres navn på søkerlisten likevel offentliggjøres på et senere tidspunkt. Det er etter Fylkesmannens oppfatning ikke anledning til å trekke seg fra søkerlisten dersom tilsettingsorganet eller klageinstansen i ettertid kommer frem til at navnet likevel skal offentliggjøres. Det vises til Sivilombudsmannens uttalelse i sak SOM 2009-24:

Men selv om tilsettingsmyndigheten før søkerlisten er opprettet har etterkommet vedkommende søkers ønske om konfidensialitet, har vedkommende ingen garanti mot at enten tilsettingsorganet selv eller klageinstansen kommer til at navnet likevel skal gjøres kjent dersom det på et senere tidspunkt bes om innsyn i søkerlisten. For klageinstansens vurdering av innsynsspørsmålet kan det neppe være avgjørende at en slik avgjørelse skulle bryte med både søkers eget ønske og de forutsetninger som er gitt fra tilsettingsorganet. Dette ville i realiteten kunne innebære en binding av forvaltningsmyndighet som det ikke er rettslig grunnlag for.

Det påpekes at en søker heller ikke har krav på å få sitt navn unntatt offentlighet selv om vilkårene for det er oppfylt.

Fylkesmannens vurdering av saken

Det som skal prøves er om Lenvik kommune hadde adgang til å unnta fem søkere fra oppføring på offentlig søkerliste til stillingen som næringssjef i kommunen.

Rettslig grunnlag for vurderingen

Etter offentleglova § 25 første ledd kan forvaltningen gjøre unntak fra offentlighet for dokumenter i sak som gjelder ansettelse eller forfremmelse i offentlig tjeneste. Dette unntaket gjelder derimot ikke for søkerlisten, jf. § 25 annet ledd.

Søkerlisten skal inneholde navn, alder, stilling eller yrkestittel og bosted- eller arbeidskommune for hver enkelt søker. I forarbeidene til offentleglova, Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150 er det angitt at søkerlisten normalt skal foreligge 2-3 dager etter søknadsfristens utløp. Søkerlisten er offentlig med en gang den er utarbeidet, jf. § 4 annet ledd.

Det offentlige organet kan vurdere unntak fra oppføring på den offentlige søkerlisten for søkere som selv ber om dette. Hvis en eller flere søkere unntas slik offentliggjøring, skal det likevel fremgå av den offentlige søkerlisten hvor mange søkere det er til stillingen og hvilket kjønn de har, jf. § 25 andre ledd syvende punktum.

Kommunen skal foreta en konkret og individuell vurdering av de hensyn som taler for og imot unntak fra offentlighet for den enkelte søker. Om de hensyn som gjør seg gjeldende sier forarbeidene i Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150:

Vurderinga må skje konkret og i høve til kvar enkelt søkjar og dei grunnar dei gir for ikkje å bli førte opp på den offentlege søkjarlista. I vurderinga må det leggjast vekt både på den interessa ålmenta har i innsyn i saka, rekrutteringsomsyn og personvernomsyn. Ved vurderinga av om ei slik oppmoding skal bli teken til følgje, skal det leggjast vekt på om det knyter seg særleg offentleg interesse til stillinga. Dette inneber at det som hovudregel skal særlege grunnar til for at ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på den offentlege søkjarlista kan bli tatt til følgje når det gjeld leiande stillingar. Dette inneber ikkje at det aldri bør vere høve til å ta oppmodinga til følgje i slike tilfelle, men at forvaltningsorganet konkret må vurdere kvar søkjar, og at kontrollomsynet normalt vil vege tungt ved denne typen tilsetjingar. At det skal særlege grunnar til for å ta ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på søkjarlista til følgje, inneber at det generelle ubehaget ein søkjar vil kunne oppleve ved at det blir kjent at han har søkt ei stilling, ikkje vil vere nok. For at ei slik oppmoding skal kunne takast til følgje, må det liggje føre spesielle omstende og påvisast at innsyn vil kunne føre til meir konkrete skadar eller ulemper.

Det må derfor foreligge spesielle omstendigheter og påvises at offentliggjøring fører til konkrete skader eller ulemper for den enkelte søker som ber om unntak. Søkers interesse må veies mot allmennhetens interesse i kunne føre kontroll med forvaltningen av fellesskapets ressurser, jf. bl. a. St.meld. nr. 32 (1997-1998) punkt 5.9.3:

Forvaltningens ansatte skal på vegne av fellesskapet forvalte fellesskapets verdier og ressurser. Det er ikke likegyldig hvilke personer som får slike oppgaver, og det er viktig at allmennheten har anledning til å kontrollere at forvaltningen ansetter de best egnede personene. Dersom allmennheten ikke har en rett til å få innsyn i hvem som faktisk har søkt offentlige stillinger fratas den en viktig kontrollmulighet.

Åpenhet er en forutsetning for å ivareta den vesentlige samfunnsinteresse som ligger i at allmennheten kan øve kontroll med forvaltningen. For at den enkelte søkers interesser skal gå foran dette hensynet ved å få sitt navn unntatt fra offentlighet, må det foreligge tungtveiende hensyn som gjør seg gjeldende for vedkommende søker.

Det er ikke tilstrekkelig at den enkelte søker føler ubehag overfor nåværende arbeidsgiver eller omgivelsene for øvrig når det blir kjent at vedkommende søker stillingen.

Det er heller ikke tilstrekkelig at det foreligger ulemper som etter sin art kan være relevant, dersom det ikke er godtgjort at disse ulemper er nærmere konkretisert for vedkommende søker, jf. Sivilombudsmannens uttalelse i SOMB 2003-9:

I forlengelsen av dette vil jeg understreke at forvaltningen må foreta en selvstendig vurdering av de argumenter og behov den enkelte søker framholder. At det er tale om argumenter og behov som etter sin art vil kunne være relevante kan ikke være avgjørende.

Om særlig offentlig interesse og om den aktuelle stillingen er av slik interesse

Det skal legges vekt på om det knytter seg særlig offentlig interesse til den aktuelle stillingen, jf. offl. § 25 annet ledd fjerde punktum. Terskelen for å unnta søkere fra oppføring på offentlig søkerliste er høyere for stillinger som det knytter seg offentlig interesse til. I forarbeidene til offentliggjøring er det listet opp eksempler på stillinger som er av særlig offentlig interesse, jf. Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150:

Blant dei stillingane det knyter seg stor offentlig interesse til, og der terskelen for å få gjennomslag for ei oppmoding om ikkje å bli ført opp på søkjarlista vil vere høg, kan ein til dømes nemne stilling som departementsråd, direktør eller leiar for statlege direktorat eller uavhengige organ, fylkesmann eller rådmann i kommunane.

Det er kun eksempler som er listet opp i forarbeidene, og ikke en uttømmende liste over stillinger som det knytter seg slik særlig offentlig interesse til. For andre stillinger må det også gjøres en konkret vurdering av om det er offentlig interesse knyttet til den.

Utgangspunktet er at alle søkere offentliggjøres på søkerlisten til enhver stilling i et offentlig organ, uavhengig av om det er særlig offentlig interesse for stillingen. At stillingen er av særlig offentlig interesse er kun et moment i vurderingen som gjør at terskelen for å unnta søkere fra offentlig søkerliste er enda høyere enn ved ansettelse i mindre profilerte stillinger.

Folkebladet fremholder at stillingen som næringssjef er en stilling av slik særlig offentlig interesse, og at terskelen for å unnta søkere fra søkerlisten derfor skal være høy.

I sin vurdering av klagen av 03.03.2015 skriver Lenvik kommune til dette:

Rådmannen er av den oppfatning at stillingen som næringssjef er av en viss offentlig interesse, dog ikke på det nivået som beskrives over [Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 149-150], og velger med bakgrunn i begrunnelsen [som] er gitt fra søkerne å etterkomme deres ønske om å unnta den enkelte søknad fra offentlighet.

Selv om stillingen ligger et nivå under de ledende stillingene som er nevnt i forarbeidene, deler ikke Fylkesmannen kommunens syn på at den aktuelle stillingen ikke har en særlig offentlig interesse.

Kommunen peker selv på at det er en viss offentlig interesse knyttet til stillingen. Det kan til dette påpekes at stillingen klart har en større offentlig interesse enn det store flertallet av stillinger som ellers utlyses av kommunen, og som det normalt ikke knytter seg en slik offentlig interesse til.

Næringssjefsstillingen i Lenvik kommune har vært en relativt profilert stilling. Det må legges til grunn at kommunens næringspolitiske arbeid er av stor betydning for det lokale

næringslivet, og dermed av en viss betydning for lokalsamfunnet og mange av kommunens innbyggere. Det er således naturlig at det er offentlig interesse i lokalmiljøet for hvem som er søker til stillingen som kommunens næringssjef. Folkebladets dekning av saken er i seg selv et argument for at det foreligger en særlig offentlig interesse knyttet til hvem som har fremsatt søknad på stillingen.

I sak 2008/2721 uttalte Sivilombudsmannen følgende om den offentlige interesse av kommunal stilling på dette nivået, herunder næringssjef (vår understreking):

Et annet moment som er trukket frem av fylkesmannen, er spørsmålet om hvor stor offentlig interesse som er knyttet til stillingene som henholdsvis næringssjef, administrasjonsleder og oppvekst- og kultursjef. Fylkesmannen synes å være av den oppfatning at den offentlige interessen knyttet til disse stillingene ikke er stor nok til å konkludere med at det skal utvises meroffentlighet for søkerlisten, i strid med søkerens ønske om å bli unntatt fra offentlighet.

Fylkesmannen har rett i at terskelen for å unnta navn fra søkerlisten vil variere, avhengig av hvilken offentlig stilling det er tale om. Imidlertid er de aktuelle stillingene i denne saken alle av relativt stor offentlig interesse. Det er ikke slik at det bare er rådmannsstillingen som har tilstrekkelig stor grad av offentlig interesse til at offentlighetshensynet i gitte tilfeller går foran en søkers ønske om unntatt offentlighet.

Fylkesmannen er etter en samlet vurdering, og på bakgrunn av det ovennevnte, kommet til at dette er en stilling det knytter seg slik særlig offentlig interesse til, og at terskelen for å unnta søker fra oppføring på offentlig søkerliste dermed må være høyere enn for mindre sentrale og profilerte stillinger i kommunen.

Om kommunens vurderinger for å unnta søkerliste fra innsyn

Fylkesmannen ba i brev til kommunen av 13.03.2015 om å få oversendt alle dokumenter i saken, herunder fullstendig søkerliste med de *begrunnelser og vurderinger* som er gjort for å unnta *hver enkelt* av de fem søkerne fra offentlig søkerliste.

Et vedtak om å avslå innsyn skal være skriftlig, og vise til de reglene som er grunnlag for avslaget, jf. offentleglova § 31. Avslaget ble gitt muntlig, og er således ikke i henhold til lovens skriftlighetskrav. Søker påklaget avslaget innen fristen, og krevde en ny vurdering av innsynskravet og en nærmere begrunnelse for hvilke hensyn som har vært avgjørende, jf. § 31 annet ledd. Fylkesmannen har vurdert de begrunnelser som fremgår i svar av 03.03.2015 på søkers klage, og oversendelsesbrevet til Fylkesmannen av 24.03.2015. Kommunen har oversendt søknadene med søkerens egne begrunnelser for å unntas offentlighet. Kommunen henviser til disse begrunnelsene, og skriver at det også ble ført samtaler med den enkelte søker før beslutning om å imøtekomme henstillingen ble tatt.

Det skal gjøres individuelle vurderinger av om det foreligger særlige omstendigheter som vil medføre konkrete skader eller ulemper for den enkelte søker ved offentliggjøring, og dette skal for den enkelte søker veies opp mot allmennhetens behov for åpenhet.

Kommunen har i sin saksfremstilling for Fylkesmannen ikke angitt hva som er de individuelle forhold som gjør seg gjeldende for den enkelte søker. Det fremgår ikke av dokumentene at det

er vurdert om det foreligger konkrete skader eller ulemper som gjør seg gjeldende for den enkelte, og heller ikke hvordan disse er avveid mot allmennhetens interesse i åpenhet og kontroll med forvaltningen. Begrunnelsene i oversendelsesbrevet er knappe, av generell karakter og bærer preg av at det er hensynet til kommunens egen ansettelsesprosess som har vært utslagsgivende.

I brevet av 24.03.2015 til Fylkesmannen er unntakene fra offentlighet begrunnet på følgende måte:

Tilsetting på dette nivået er delegert til rådmannen. Å tilsette personer er en investering på vegne av kommunen på mange millioner kroner pr stilling og det er derfor viktig å skaffe seg den beste kompetanse i en hver stilling. Ved tilsetting i denne stillingen kunne Lenvik kommune ha risikert å miste den/de beste kandidatene dersom ikke henstillingen om at søknaden ble unntatt offentligheten ikke hadde blitt imøtekommet. Gjennom en totalvurdering valgte vi derfor å gjennomføre prosessen slik vi gjorde.

Faren for å miste kvalifiserte søkere til sentrale stillinger er et hensyn som kan tale for å unnta kvalifiserte søkere fra offentlig søkerliste. En generell og uspesifisert risiko for at dette *kan* skje for enkelte av de aktuelle kandidatene, er derimot ikke et tilstrekkelig grunnlag for å etterkomme samtlige anmodninger om unntak fra offentlig søkerliste. Dette er en generell risiko som følger av at søkerlistene er offentlige, og kan ikke tillegges vekt med mindre det godtgjøres at det er et reelt problem å få besatt den aktuelle stillingen. Det foreligger ingen konkret informasjon i saken om at noen av søkerne vil trekke sine søknader dersom deres anmodning ikke imøtekommes, og om det vil skje i en slik utstrekning at kommunen ikke får kvalifiserte søkere til stillingen.

Kommunen begrunner videre unntak fra offentlighet for samtlige søkere med at kommunen etter en «totalvurdering valgte å gjennomføre prosessen slik». Dette underbygger inntrykket av at det ikke er foretatt en konkret og individuell vurdering av de hensyn som taler for og imot offentliggjøring av den enkelte søker, og at det er hensynet til kommunens ansettelsesprosess som har vært avgjørende.

Fylkesmannen påpeker at det ikke er kommunens behov som kan begrunne unntak fra offentlighet. Det er hensynet til *den enkelte søkeren* som kan gi grunnlag for å gi unntak fra offentlig søkerliste, og derfor er det de individuelle forhold som gjelder den enkeltes søkers interesser som skal veies opp mot allmennhetens behov for åpenhet i forvaltningen.

Etter at kommunen er ferdig med ansettelsesprosessen gis likevel Folkebladet innsyn i hvem som er søkere til stillingen, og søkerne er således ikke lenger unntatt offentlighet. Denne opptreden underbygger det inntrykk at det ikke var *søkernes* anførte og individuelle behov som var det reelle grunnlaget for å unnta søkere fra offentlighet. Flere av søkerne vil trolig fortsatt oppleve det negativt dersom det blir offentlig kjent at de har søkt på stillingen. Flere av de hensyn som skulle vært vurdert under søknadsprosessen kan derfor fortsatt gjøres seg gjeldende for enkelte av søkerne. Søkerne får på nåværende tidspunkt heller ikke anledning til å trekke sin søknad før offentliggjøring av søkerlisten.

Fylkesmannen mener det ikke foreligger fullstendige begrunnelser i saken som viser hvilke konkrete, individuelle vurderinger kommunen har lagt til grunn for å unnta den enkelte søker fra offentlig søkerliste. Det fremgår heller ikke av dokumentene om det ble vurdert merinnsyn, slik offentleglova § 11 krever når det er grunnlag for å gjøre unntak for innsyn.

En ufullstendig begrunnelse av forvaltningsvedtak kan danne grunnlag for ugyldighet. Det vises til juridisk litteratur, Eckhoff /Smith Forvaltningsrett 9. utgave, side 490:

Uansett om begrunnelsen tilfredsstillor lovens krav, kan den imidlertid gi en pekepinn om at vedtaket lider av *andre* feil, f eks. at det er tatt utenforliggende hensyn. I slike tilfelle kan det komme på tale å kjenne vedtaket ugyldig av disse andre grunnene. (...)

Undertiden kan man ha mistanke om at avgjørelsens innhold lider av feil, men savne tilstrekkelig grunnlag til å bedømme om dette er tilfelle fordi den begrunnelse som er gitt for avgjørelsen, er ufullstendig. I domstolprosessen fører dette ofte til at underinstansens dom blir opphevet. Også et forvaltningsvedtak må kunne kjennes ugyldig når begrunnelsen gir utilstrekkelig grunnlag for å bedømme om vedtaket lider av innholdsmessige feil.

Fylkesmannen mener at de hensyn kommunen viser til gir grunn til å tro at det er vektlagt andre hensyn enn de som følger av offentleglova. Utover dette er begrunnelsene så mangelfulle at det ikke foreligger tilstrekkelig grunnlag for å kunne etterprøve om de hensyn som skal tas i henhold til offentleglova, er blitt vurdert.

Når det er grunn til å tro at de utenforliggende hensyn har påvirket vedtakets resultat, er også vedtaket i henhold til den forvaltningsrettslige ugyldighetslære å anse som ugyldig. I dette tilfellet mener Fylkesmannen at andre hensyn enn de som følger av loven med stor sannsynlighet har påvirket vedtakets resultat. Fylkesmannen mener på denne bakgrunn at vedtak om å unnta fem søkere fra offentlig søkerliste er ugyldig.

Klageinstansen har etter forvaltningsloven § 34 annet ledd plikt til å foreta en selvstendig og reell vurdering av saken, og vurdere hver enkelt søkers begrunnelse for ikke å stå oppført med navn på den offentlige søkerlisten. Det vises til Sivilombudsmannens uttalelse i sak 2007/1748 om unntak fra offentlig søkerliste:

Jeg må etter dette legge til grunn at fylkesmannen ikke foretok en selvstendig og reell klagebehandling slik loven krever. Fylkesmannen skulle ha innhentet og vurdert hver enkelt søkers begrunnelse for ikke å stå oppført med navn på den offentlige søkerlisten. Videre skulle fylkesmannen ha vurdert om navnene skulle ha vært offentliggjort eller ikke.

Til forskjell fra Sivilombudsmannens sak, har kommunen i dette tilfellet likevel gitt Folkebladet innsyn i hvem som er søkere til stillingen i etterkant av ansettelsen. Klageinstansen må likevel i hver enkelt sak vurdere omfanget av hva som må vurderes, og avgrense dette til det som er nødvendig for saken. Det har i denne saken ingen hensikt at Fylkesmannen foretar en individuell vurdering av den enkelte søkers anmodning om unntak

fra offentliggjøring etter at kommunen likevel har gitt klager innsyn i dokumenter hvor samtlige søkere til stillingen fremgår.

Kommunens klagesaksbehandling

Lenvik kommune har behandlet klagesaken på en måte som krever noen særskilte kommentarer.

Når kommunen ikke tar en klage til følge, skal kommunen tilrettelegge og oversende sakens dokumenter til klageinstansen, jf. forvaltningsloven § 33. Det er ikke tilstrekkelig å sette Fylkesmannen som kopimottaker av vedtaket. Fylkesmannen har heller ikke mottatt denne kopien, og fikk først kjennskap til saken da klager selv oversendte sin klage til klageinstansen.

Fylkesmannen måtte deretter etterlyse de dokumentene kommunen skal oversende klageinstansen. Fristen som ble satt av Fylkesmannen ble ikke overholdt.

I henhold til ordinær klageprosedyre etter forvaltningsloven skal førsteinstansen tilrettelegge klagesaken og oversende denne med dokumenter til klageinstansen *snarlig og uoppfordret*.

Kommunens håndtering av klagesaken har etter vårt syn medvirket til at ansettelsen fant sted før klageinstansen fikk anledning til å vurdere innsynsklagen mens saken fortsatt var aktuell. Kommunens håndtering av klagen gir videre grunnlag for bekymring for at klageinstansen ikke ville fått klagesaken til behandling dersom ikke klager selv hadde sendt over klagen.

Fylkesmannen forutsetter at kommunen som forvaltningsorgan er godt kjent med forvaltningslovens regler om behandlingen av klagesaker, jf. forvaltningsloven kapittel VI. Fylkesmannen anmoder kommunen om å påse at kommunens prosedyrer for klagesaksbehandling etterleves i fremtidige saker.

Konklusjon

På bakgrunn av redegjørelsen fatter Fylkesmannen i Troms over følgende

vedtak:

Klagen fra Folkebladet i sak om å unnta fra offentlighet fem søkere til stillingen som næringssjef, tas til følge. Lenvik kommunes vedtak om å unnta fem søkere fra søkerlisten oppheves.

Fylkesmannens vedtak er endelig og kan ikke påklages. Klager anses orientert gjennom kopi av vedtaket.

Etter fullmakt

Jan-Peder Andreassen
kommunaldirektør

Marianne Hovde
fagansvarlig

Kopi: Folkebladet v/redaktør Steinulf Henriksen, e-post: sh@folkebladet.no

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ikke håndskrevne signaturer.